

२०७२ जेष्ठ ४ सोमबार १८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 “मीठे बच्चे— निश्चय ज्ञान योगद्वारा हुन्छ, साक्षात्कारबाट होइन । साक्षात्कार ड्रामामा निश्चित छ,
 तर त्यसबाट कसैको कल्याण हुँदैन ।”

प्रश्न:— बाबाले कुनचाहिँ तागत देखाउनुहुन्न तर बाबासँग जादुगरी अवश्य छ ?

उत्तर:— मनुष्यले सम्भन्छन्— भगवान् त शक्तिशाली हुनुहुन्छ, उहाँले मरेकालाई बिउँताउन सक्नुहुन्छ, तर बाबा भन्नुहुन्छ— त्यो तागत मैले देखाउदिनँ । तर कसैले नवधा भक्ति गर्छ भने उसलाई साक्षात्कार गराइदिन्छु । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । साक्षात्कार गराउने जादुगरी बाबासँग छ त्यसैले कति बच्चाहरूलाई घरमै बसेर पनि ब्रह्मा वा श्रीकृष्णको साक्षात्कार हुन्छ ।

गीत:— कौन आया मेरे मन के द्वारे.....

ओम् शान्ति । यो बच्चाहरूको अनुभवको गीत हो । सत्सङ्ग त धेरै छन्, खास गरेर भारतमा त धेरै सत्सङ्ग हुन्छन्, अनेक मत-मतान्तर छन्, वास्तवमा ती कुनै सत्सङ्ग होइनन् । सत्सङ्ग एउटै हुन्छ । तर तिमीले त्यहाँ कुनै विद्वान, आचार्य, पण्डितको मुख देख्छौ, बुद्धि त्यतैतिर जान्छ । यहाँ त अनौठो कुरा छ । यो सत्सङ्ग एकै पटक यस संगमयुगमा हुन्छ । यो त बिल्कुल नयाँ कुरा हो, उहाँ बेहदका बाबाको त कुनै शरीर छैन । भन्नुहुन्छ— म तिम्रो निराकार शिवबाबा हुँ । तिमी अरू सत्सङ्गमा गयो भने शरीरलाई नै देख्छौ । शास्त्र याद गरेर फेरि सुनाउँछन्, अनेक प्रकारका शास्त्र छन्, त्यो त तिमीले जन्म-जन्मान्तर सुन्दै आएका हो । अहिले यो नयाँ कुरा हो । बुद्धिद्वारा आत्माको जान्दछ, बाबा भन्नुहुन्छ— हे मेरा सिकीलधे बच्चाहरू, हे मेरा शालिग्रामहरू ! तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— ५ हजार वर्ष पहिला यस शरीरद्वारा बाबाले पढाउनुभएको थियो । तिम्रो बुद्धि एकदम टाढा जान्छ । बाबा आउनुभएको छ । ‘बाबा’ शब्द कति मीठो छ । उहाँ हुनुहुन्छ माता-पिता । कसैले पनि सुने भने भन्दछन्— थाहा छैन यिनीहरूका माता-पिता को हुनुहुन्छ ? उहाँले साक्षात्कार गराउनु भयो भने त्यसमा पनि उनीहरू अल्मलिन्छन् नै । कहिले ब्रह्मालाई, कहिले कृष्णलाई देख्छन् । अनि विचार गरिरहन्छन्— यो के हो ? धेरैलाई घरैमा बसी-बसी ब्रह्माको साक्षात्कार हुन्छ । तर ब्रह्मालाई त कहिल्यै कसैले पूजा गर्दैनन् । कृष्ण आदिको त पूजा गर्छन् । ब्रह्मालाई त कसैले जान्दा पनि जान्दैनन् । प्रजापिता ब्रह्मा अहिले आएका छन्, यी हुन् प्रजापिता । बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ— सारा दुनियाँ पतित छ त्यसैले अवश्य यी पनि धेरै जन्मको अन्त्यमा पतित ठहरिए । कोही पनि पावन छैनन् त्यसैले कुम्भको मेलामा, हरिद्वार गंगा सागरको मेलामा जान्छन्, सम्भन्छन्— स्नान गर्नाले पावन बनिन्छ । तर यी नदीहरू कहाँ पतित-पावनी हुन सक्छन् ? नदीहरू त निस्कन्छन् सागरबाट । वास्तवमा तिमी हो ज्ञान गंगाहरू, महत्त्व त तिम्रो हो । तिमी ज्ञान गंगाहरू जहाँतहीं निस्कन्छौ, उनीहरूले फेरि देखाउँछन्, तीर मारे अनि गंगा निस्कन् । तीर मार्ने कुरा त होइन । यी ज्ञान गंगाहरू देश-विदेश जान्छन् ।

शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । सबैको पार्ट निश्चित छ । मेरो पनि पार्ट निश्चित छ । कतिले सम्भन्छन्— भगवान् धेरै शक्तिशाली हुनुहुन्छ, मरेकालाई पनि बिउँताउन सक्नुहुन्छ । यी सबै गफ हुन् । म आउँछु पढाउनको लागि । कहाँ तागत देखाउँछु र ! साक्षात्कारको पनि जादूगरी छ । नवधा भक्ति गरे भने मैले साक्षात्कार गराउँछु । जसरी कालीको रूप देखाउँछन्,

उनलाई फेरि तेल चढाउँछन् । काली त्यस्ती त छैनन्, तर कालीको नवधा भक्ति धेरैले गर्छन् । वास्तवमा काली त जगत् अम्बा हुन् । कालीको त्यस्तो रूप त छैन, तर नवधा भक्ति गर्नेलाई बाबाले भावनाको भाडा दिनुहुन्छ । काम चितामा बसेर काला बन्यौ, अब ज्ञान चितामा बसेर गोरा बन्छौ । जुन काली अहिले जगदम्बा बनेकी छिन् उनले कसरी साक्षात्कार गराउन सकिन्छन् ? उनी त अहिले धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यतिरको जन्ममा छिन् । देवताहरू त अहिले छैनन् । अनि तिनीहरूले के साक्षात्कार गराउलान् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यो साक्षात्कारको चाबी मेरो हातमा छ । अल्पकालको भावना पूरा गर्नको लागि साक्षात्कार गराइदिन्छु । तर त्यसबाट कोही पनि मसँग मिल्दैन । उदाहरण एक कालीको दिन्छन् । त्यसै गरी धेरै छन्— हनुमान्, गणेश आदि । हुन त सिक्खहरूले पनि गुरुनानकको धेरै भक्ति गरे भने उनीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ । तर उनीहरू त तलै आउँछन् । बाबाले बच्चाहरूलाई देखाउनुहुन्छ— हेर यिनीहरूले गुरुनानकको भक्ति गरिरहेका छन् । फेरि पनि साक्षात्कार मैले गराउँछु । उनीहरूले कसरी साक्षात्कार गराउँछन् र ? उनीहरूसँग साक्षात्कार गराउने चाबी छैन । यी बाबाले भन्छन् मलाई विनाश, स्थापनाको साक्षात्कार पनि उहाँ बाबाले गराउनु भएको हो, तर साक्षात्कारद्वारा कसैको पनि कल्याण हुँदैन । हुन त धेरैलाई साक्षात्कार हुन्थ्यो । आज उनीहरू छैनन् । धेरै बच्चाहरूले भन्छन् हामीलाई जब साक्षात्कार भयो तब निश्चय भयो । तर निश्चय साक्षात्कारद्वारा हुन सक्दैन । निश्चय हुन्छ ज्ञान र योगद्वारा । ५ हजार वर्ष पहिला पनि मैले भनेको थिएँ— यो साक्षात्कार मैले गराउँछु । मीराले पनि साक्षात्कार गरिन् । यस्तो होइन आत्मा त्यहाँ गयो । होइन, बसी-बसी साक्षात्कार गर्छन् तर मसँग मिल्न सक्दैनन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ— कुनै पनि कुराको संशय भयो भने जो निमित्त (ब्राह्मणी) छन्, उनीसँग सोध । यो त जान्दछौ— बच्चीहरू पनि नम्बरवार हुन्छन्, नदीहरू पनि नम्बरवार हुन्छन् । कुनै तलाउ यस्तो पनि हुन्छ, जहाँ धेरै फोहर, बासी पानी हुन्छ । त्यहाँ पनि मानिसहरू श्रद्धाभावले जान्छन् । त्यो हो भक्तिको अन्धश्रद्धा । कहिल्यै पनि कसैलाई भक्ति छुटाउनु हुँदैन । जब ज्ञानमा आउँछन् अनि भक्ति आफैँ छुट्छ । बाबा पनि नारायणका भक्त थिए, चित्रमा देखे लक्ष्मी दासी बनेर नारायणको पाउ मिचिरहेकी छन् । यो बिल्कुलै राम्रो लागेन । सत्ययुगमा यस्तो हुँदैन । अनि मैले एक कलाकारलाई भने— लक्ष्मीलाई यो दासीपनबाट बिदाई देऊ । बाबा भक्त त थिए तर कहाँ ज्ञान थियो र ? भक्त त सबै छन् । हामी बाबाका बच्चा त मालिक हौं । बाबाले बच्चाहरूलाई ब्रह्माण्डको मालिक बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— तिमीलाई राज्य-भाग्य दिन्छु । यस्ता बाबालाई कहिल्यै देख्यौ ? उहाँ बाबालाई पूरा याद गर्नु छ । उहाँलाई तिमीले यी आँखाबाट देख्न सक्दैनौ । उहाँसँग योग लगाउनु छ । याद र ज्ञान पनि बिल्कुल सहज छ । बीज र वृक्षलाई जान्नु छ । तिमी त्यो निराकारी वृक्षबाट साकारी वृक्षमा आएका छौ । बाबाले साक्षात्कारको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ । वृक्षको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ । कर्म-अकर्म-विकर्मको गति पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ । बाबा, टिचर, गुरु तीनैबाट शिक्षा मिल्छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई यस्तो शिक्षा दिन्छु, यस्तो कर्म सिकाउँछु जसबाट तिमी २१ जन्म सदा सुखी बन्छौ । टिचरले शिक्षा दिनुहुन्छ नि । गुरुहरूले पनि पवित्रताको शिक्षा दिन्छन् अथवा कथाहरू सुनाउँछन् । तर धारणा बिल्कुलै हुँदैन । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ— अन्त मति सो गति हुन्छ । मनुष्य मर्ने बेलामा पनि भन्छन् राम-राम भन अनि बुद्धि त्यतातिर जान्छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो साकारसँग योग छुट्यो । अब मैले तिमीलाई धेरै

श्रेष्ठ कर्म सिकाउँछु । श्री कृष्णको चित्रलाई हेर, पुरानो दुनियाँलाई लात हान्छन् र नयाँ दुनियाँमा आउँछन् । तिमी पनि पुरानो दुनियाँलाई लात मारेर नयाँ दुनियाँमा जान्छौ । त्यसैले तिम्रो लात नकीर्तिर छ, मुख स्वर्गीतिर छ । जब स्मशानमा भित्र पस्छन् तब मुख स्मशानतिर बनाउँछन् । गोडा पछाडिपट्टि पार्छन् । त्यसैले यो चित्र पनि त्यस्तै बनाएका छन् ।

मम्मा, बाबा र तिमी बच्चाहरू, तिमीले त मम्मा बाबालाई अनुशरण गर्नुपर्छ, ताकि उहाँको गद्दीमा बस्न सक्छौ । राजाका बच्चाहरू राजकुमार राजकुमारी कहलाउँछन् नि । तिमीले जान्दछौ— म भविष्यको राजकुमार राजकुमारी बन्छु । यस्तो कुनै बाबा, टिचर, गुरु हुनुपर्छ जसले तिमीलाई यस्तो कर्म सिकाओस् ! तिमी सदाकालको लागि सुखी बन्छौ । यो शिवबाको वरदान हो, उहाँले आशीर्वाद दिनुहुन्छ । यस्तो होइन, ममाथि उहाँको कृपा छ । भनेर मात्र केही पनि हुँदैन । तिमीले सिक्नु पर्छ । केवल आशीर्वादबाट तिमी बन्दैनौ । उहाँको मतमा चलनु पर्छ । ज्ञान र योगको धारणा गर्नुपर्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— मुखबाट राम-राम भन्दा पनि आवाज आउँछ । तिमी त वाणीभन्दा पर जानु छ । चुप रहनु छ । खेल पनि धेरै राम्रा-राम्रा निस्कन्छन् । अनपढलाई बुद्ध भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब सबैलाई बिर्सेर तिमी बिल्कुल बुद्ध बन । मैले तिमीलाई जुन मत दिन्छु त्यसैमा चल । परमधाममा तिमी सबै आत्माहरू शरीर विना रहन्छौ फेरि यहाँ आएर शरीर लिन्छौ तब जीव आत्मा भनिन्छ । आत्माले भन्छ— मैले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई फस्टक्लास कर्म सिकाउँछु । टिचरले पढाउनुहुन्छ, यसमा तागतको के कुरा हुन्छ । साक्षात्कार गराउनुहुन्छ, यसलाई जादुगरी भनिन्छ । मनुष्यबाट देवता बन्नु, यस्तो जादुगरी कसैले गर्न सक्दैन । बाबा सौदागर पनि हुनुहुन्छ, पुरानो लिएर नयाँ दिनुहुन्छ । यिनलाई पुरानो फलामको भाँडा भनिन्छ । यिनको केही मूल्य छैन । आजकल हेर तामाको पनि पैसा बन्दैन । उहाँ त सुनका सिक्का हुन्छन् । अचम्म छ नि । केबाट के भएको छ !

बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई पहिलो नम्बरको कर्म सिकाउँछु । मनमनाभव बन । फेरि छ पढाइ जसबाट स्वर्गका राजकुमार बन्छौ । अहिले देवता धर्म जो प्रायः लोप भएको छ, त्यो फेरि स्थापना हुन्छ । मनुष्यले तिम्रो नौला कुरा सुनेर अचम्म मान्छन्, भन्छन् स्त्री-पुरुष दुवै सँगै रहेर पवित्र रहनु— यो कसरी हुन सक्छ ! बाबाले त भन्नुहुन्छ— हुन्छ सँगसँगै बस, नत्र थाहा कसरी हुन्छ । बीचमा ज्ञान तलवार राख्नु पर्छ, यति बहादुरी देखाउनु छ । परीक्षा हो । त्यसैले मनुष्यहरूले यी कुरामा अचम्म मान्छन् किनकि शास्त्रहरूमा त यस्तो कुरा छँदै छैन । यहाँ त प्राक्तिलमा मेहनत गर्नुपर्छ । गन्धर्वी विवाहको कुरा यहाँको हो । अहिले तिमी पवित्र बन्छौ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— बहादुरी देखाऊ । संन्यासीहरूका अगाडि प्रमाण दिनु पर्छ । समर्थवान् बाबाले नै सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— बस्न साथैमा बस केवल नंगन हुनु हुँदैन । यी सबै युक्ति हुन् । धेरै ठूलो प्राप्ति छ, केवल एक जन्म बाबाको आज्ञा पालन गरेर पवित्र रहनु छ । योग र ज्ञानद्वारा सदा स्वस्थ बन्छौ २१ जन्मको लागि, यसमा मेहनत छ नि । तिमी हौ शक्ति सेना । मायालाई जितेर जगतजित बन्छौ । सबै कहाँ बन्छन् र ! जो बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्छन् उनैले उच्च पद पाउँछन् । तिमीले विश्वलाई पवित्र बनाएर फेरि राज्य गर्छौ । लडाईँबाट कहिल्यै सृष्टिको बादशाही प्राप्त हुन सक्दैन । यो आश्चर्य छ नि । यतिबेला सबै आपसमा लडेर सकिन्छन् । मखन तिमीलाई मिल्छ । दिलाउनेवाला हुन् वन्दे मातरम् । धेरै संख्या माताहरूको छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— जन्म-जन्मान्तर तिमीले गुरु गर्दै आयौ,

२०७२ जेष्ठ ४ सोमबार १८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 शास्त्र पढ्दै आयौ । अब तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ— आफैं निर्णय गर (जज योरसेल्फ), सत्य के हो ?
 सत्ययुग हो सदाचारी दुनियाँ । मायाले बनाउँछ । अहिले सबै नास्तिक बनेका छन् । धर्म छैन त्यसैले
 शक्ति छैन । नास्तिक, भ्रष्टाचारी, विपन्न बनेका छन् । उहाँ बेहदका पिता हुनुहुन्छ त्यसैले बेहदका
 कुरा सम्झाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ, फेरि तिमीलाई धार्मिक र शक्तिशाली बनाउँछु । स्वर्ग बनाउने त
 शक्तिशालीको काम हो । तर छ गुप्त । गुप्त योद्धा हो । बाबाको बच्चाहरूप्रति धेरै प्यार हुन्छ ।
 श्रीमत दिनुहुन्छ । बाबाको मत, टीचरको मत, गुरुको मत, सुनारको मत, धोबीको मत— यसमा सबै
 मतहरू आउँछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस एक अन्तिम जन्ममा बाबाको आज्ञा अनुसार चलेर घर गृहस्थमा रहँदै पवित्र रहनु छ ।
 यसमा बहादुरी देखाउनु छ ।
- २) श्रीमत अनुसार सदा श्रेष्ठ कर्म गर्नुपर्छ । वाणीभन्दा पर जानु छ, जे कुरा पढेका वा
 सुनेका छौ त्यसलाई बिर्सिएर बाबालाई याद गर्नु छ ।

वरदानः— याद र सेवाको सन्तुलनद्वारा चढ्ती कलाको अनुभव गर्नेवाला राज्य अधिकारी भव

याद र सेवाको सन्तुलन भयो भने हरेक कदममा चढ्ती कलाको अनुभव गरिरहन्छौ ।
 हरेक संकल्पमा सेवा भयो भने व्यर्थबाट छुट्छौ । सेवा जीवनको एक अंग बन्छ, जसरी
 शरीरमा सबै अंग आवश्यक छन् त्यस्तै ब्राह्मण जीवनको विशेष अंग सेवा हो । धेरै
 सेवाको अवसर प्राप्त हुनु, स्थान प्राप्त हुनु, संगत मिल्नु— यो पनि भाग्यको निशानी हो ।
 यस्ता सेवाको सुनौलो अवसर लिनेहरू नै राज्य अधिकारी बन्छन् ।

स्लोगनः— परमात्म प्यारको पालनाको स्वरूप हो— सहजयोगी जीवन ।